

Sodassa lehtikioskien levittämää saastaa vastaan on saavutettu välirauha

Sarjakuvalehtien suursiivous

T.E. Murphy

(Tämä artikkeli ilmestyi alun perin Valituissa Paloissa kesäkuussa 1956. Julkaistu Valittujen Palojen luvalla.)

Kaksi vuotta sitten olivat amerikkalaiset lehtikioskit täynnä sarjakuvalehtiä, jotka rikkuivat turmeluneisuutta, ruokottomuutta ja väkivaltaa. Nykyisin tilanne on jo toinen. Kauhukuvalehdet ovat häviämäisillään myyntipöydiltä, väkivaltaisuuksia on lievennetty, eikä täydellisen rikoksen ohjeita voi enää ostaa muutamalla sentillä kuten ennen. Voimme jo turvallisesti sanoa, että sota tällaista saastaa vastaan on jo voitettu, vaikka se ei vielä olekaan päätynyt.

Näin on tapahtunut, koska amerikkalaiset tunsivat mittansa olevan täynnä. Kautta koko maan syntyi itsestään pieniä kansalaisryhmiä, joita pelkkä velvollisuudentunto ohjasi, ja nämä karkottivat rikoskuvalehdet lehtikioskeista. Saivatpa sarjakuvalehtien julkaisijat näiden ryhmien ansiosta myös uudet säännöt ohjenuorakseen.

"Nämä uudet julkaisusäännöt olivat oikea kuolemanisku", murehtii yksi suurkustantajista, joka sai valtavan kuukausivoiton rikossarjakuvalehdillään. Toinen kustantaja, joka kuukausittain myi 1 300 000 kpl "Rikos ei kannata" -kirjasta, on nyt ilmoittanut luopuvansa koko yrityksestä. Jotkut puolestaan ilmoittavat, etteivät ri-

kosaiheiset sarjakuvalehdet enää mene kaupaksi, vaan että niitä palautetaan suurin määrin. Kaksi vuotta sitten kohosi tällaisten lehtien myynti vuosittain sataan miljoonaan dollariin, mutta nyt se on pudonnut ainakin puoleen siitä.

Tällaisiin tuloksiin johtaneet paikalliset aloitteet eivät olleet sen suurempia ja ihmeellisempiä. Pari perheenäitiä jossakin kaupungissa suuttui ja kutsui naapurit asiaa pohitamaan. Muutamissa kaupungeissa taas kirjakauppiat kieltäytyivät myymästä rikosaiheisia sarjakuvalehtiä, siinä kaikki.

Lukemattomat tavalliset naiset ja miehet ovat kirjoittaneet ja kertoneet, miten suuttuneita he olivat lapsilleen tarjottuun saastaan. He lakasivat tämän saastan pois sanomalehtikioskeista ilman hysteerisiä kohtauksia tai kirjarovioita. He painostivat paikallisia myyntipaikkoja. Muuan isä, joka oli ammatiltaan myyntimies, osti viisi rikosaiheista sarjakuvalehettä jokaisesta sanomalehtikioskista, jonka vain näki matkoillaan, ja repi ne sitten palasiksi omistajan silmien edessä sanoen: "Minua hävetäisi myydä näitä lapsille."

Vain harvat sanomalehdenmyyjät jakoivat kestävä naapureittensa ja paikallisten kerhojen ja yhdistysten painostusta. Muuan newyorkilainen lehdenmyyjä sanoo: "En enää ota myydäkseen mitään muuta kuin Walt Disneyn sarjakuvalehtiä. Monet äidit ostavat nykyisin itse kuvalehtiä lapsilleen, enkä minä halua, että minun kioskissani olisi kaupan mitään huonoa."

Muutamit jälleenmyyjät kieltäytyivät levittämästä mitään sarjakuvalehtiä. Muutamit tekivät valituksia paikallisille myyjille, ja nämä puolestaan kääntyivät tukkumyyjien puoleen.

Rikosaiheisten sarjakuvalehtien julkaisijat tunsivat iskun siellä, missä se pahimmin koskee: lompakossaan. Seurauksena oli, että perustettiin uusi järjestö, Amerikan sarjakuvalehtien yhdistys ry., ja lokakuun 26. päivänä v. 1954 sen puheenjohtaja John Goldwater ilmoitti, että sarjakuvalehtien 'puhdistamiseksi' oli laadittu kokonaan uudet moraalisisäännöt.

Uudet säännöt kieltävät kokonaan "liian voimakkaan väkivallan, raa'an kidutuksen, turhan ampumaseinän leikkimisen, fyysisen tuskan sekä veristen ja julmien rikosten kuvaamisen". Myös raiskaaminen ja sukupuolisten epänormaalisuuksien kuvaaminen ovat kiellettyjä. Nämä säännöt ovat puhdistaneet sanomalehtikioskut niiden pahimmasta liasta. Sellaisia lehtiä ei enää julkaista, joissa kuvataan haamuja ja verenimijöitä, liikkuvia ruumiita, hautainryö-

The Comics Technique

- THESE ARE THE VARIOUS STEPS TAKEN IN THE PUBLICATION OF A COMICS MAGAZINE STORY.
- ALTHOUGH SOME PUBLISHERS VARY THIS TECHNIQUE SLIGHTLY, THE PROCEDURE IS TYPICAL.
- EVERY STEP IN THIS OUTLINED PROCESS IS SUPERVISED BY THE COMICS EDITOR.

THE EDITOR AND SCRIPT WRITER CONFER TO "BRAINSTORM" IDEAS. THEN THE WRITER CREATES A SCRIPT.

THIS IS A TYPICAL SCRIPT THAT DESCRIBES A PANEL WITHIN THE COMICS STORY.

THE SCRIPT IS ILLUSTRATED IN PENCIL BY AN ARTIST WHO WORKS AT TWICE THE SIZE OF A PRINTED PAGE.

THIS PENCIL DRAWING REQUIRES THE ENGRAVER'S ATTENTION.

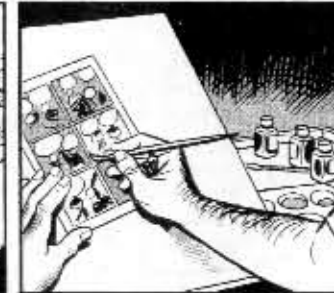
NEXT THE PENCILING IS NEATLY INKED WITH A BRUSH AND THE COPY LETTERED IN WITH A PEN.

THIS SHOWS THE PANEL INKED IN COMPLETELY AND THE PENCIL LINES ERASED.

THE FINISHED STORY IS THEN PROOF-READ AND SENT TO THE COMICS CODE AUTHORITY FOR REVIEW AND APPROVAL.

THE ENGRAVER MAKES PRINTS OF THE PAGES IN THE ACTUAL SIZE OF THE PRINTED PAGE FOR THE COLORIST.

THIS PANEL SHOWS THE INDICATED COLORS. THEY ARE ENGRAVED ON FOUR PLATES, USING BLACK, RED, YELLOW AND BLUE INKS.

THE PLATES ARE SENT TO THE PRINTER. THE PRINTED COMICS MAGAZINES ARE THEN DISTRIBUTED TO YOUR LOCAL NEWSDEALER.

toja ja kannibalismia - joskin niiden vanhoja numeroita voi vieläkin saada 'tiskin alta' joistakin kioskeista. Muullakin tavalla on asioiden tilaa kohennettu: alastomat on vaateetettu, pistooli ei enää ole kädessä, vaan kotlossaan, kauhukuvat ja sadismi ovat hävinneet. Mutta väkivaltaa esiintyy sarjakuvalehdissä jatkuvasti.

Mitä on "liian voimakas" väkivalta, on sinänsä makukysymys. Amerikan sarjakuvayhdistyksen valvoja tuomari Murphy on huomauttanut, että esimerkiksi Stevenson ei olisi voinut kirjoittaa Aarresaarta kuvaamatta myös väkivaltaa.

Uusien sääntöjen tultua voimaan on 551 kuvasarjaa täysin sopimattomina kokonaan lakkautettu. Suuria parannuksia on tehty 4000:een muuhun, ja 17 653 filmiä on uusittu. Myös sarjakuvalehtien ilmoitussivuja on ryhdytty siistimään. Säännöt kieltävät alastomuuskuvat sekä sukupuolievontakirjojen ja aseiden mainostamisen.

Tuomari Murphy ymmärtää käytännöllisen ja todellisuudentajuksen menette-

lytävän välttämättömyyden. Hän sanoo: "Esiintyy paljon erilaisia mielipiteitä siitä, miten sääntöjä olisi tulkittava. Saattaa olla, että aina minun mielipiteeni ei saa kannatusta, mutta voin vakuuttaa, että olen joka kerta toiminut omantuntoni mukaan." Hän lisää, että useimmat viime aikoina saapuneet valitukset ovat koskeneet vuosittain julkaistuja lehtiä.

Amerikan sarjakuvalehtien yhdistykseen kuuluu 23 suurta kustannusyhtiötä, neljä kuvateollisuusyhtiötä, viisi kirjapainoa ja seitsemän suurinta lehtitukkuverkkoa. Kaikki ovat huolestuneita myynnin romahdusmaisesta laskusta, mutta ainakin teoriassa kaikki ovat hyväksyneet uudet säännöt. Ne tietävät, että elleivät ne noudata sääntöjä, niitä voi odottaa lain paljon ankarampi koura.

Sekä kustantajille että yleisölle rohkaisevana tietona on pidettävä sitä, että ne suurlevikkiset sarjakuvalehdet, joiden ruyynnissä ei ole tapahtunut laskua, eivät myöskään ole julkaisseet kauhu- ja rikosaiheisia kuvasarjoja. Dell-yhtiö esimerkiksi,

Valittujen Palojen artikkelissa ei alkujaan ollut kuvitusta. CMAA (Comics Magazine Association of America) juhlisti kymmenvuotistaipaleitaan kirjalla Americana in Four Colors, jossa kerrottiin mm. siitä, miten sarjakuvasivu valmistuu. Huomatkaa erityisesti sivun 2 ruutu 3.

joka ei kuulu yhdistykseen, mutta jonka omat moraalisisäännöt ovat paljon sen sääntöjä ankarammat, ilmoittaa, että sellaisten reipashenkisten hahmojen kuin Aku Ankkan, Mikki Hiiren ja Davy Crockettin leikki yhä vain kasvaa.

Ehkä vieläkin merkittävämpi on aivan uusi yritys nuorison oman luettavan alalla: Saml. Gabriel Sons & Co:n julkaisemat Trumper-kirjat. Ne ovat halpoja, samankokoisia kirjastoja kuin rikosaiheiset sarjakuvalehdet olivat, mutta ne on painettu paremmalle paperille, ne ovat paremmin kirjoitettuja ja paremmin toimitettuja. Kenties ne kykenevät herättämään niissä toisen vuosikymmenensä alussa olevissa lapsissa, joiden mielikuvituksen roskalehdet ovat jo vääristäneet, halun lukea ja kuvitella terveellä tavalla.

Will Roberts, joka toimittaa näitä kirjoja, on neljän lapsen isä ja entinen opettaja, ja hän käyttää lapsiaan koekaniineina etsiessään uusia tarinaneiteitä. Ensimmäisen sarjan kirjat käsittelevät baseballia, hevosia, aarteensintää ja erämaan raivajia. Toisessa sarjassa kuvattiin epätavallista alusta, salaperäistä helikopterin ja kuuluisia vakoojia. Eräs kirja oli nimeltään 'Jokainen lapsi osaa piirtää tai maalata'. Toista miljoonaa kirjaa on jo myyty.

Taistelussa huonojen sarjakuvalehtien levittämää moraalista turmelusta vastaan on siis saavutettu välirauha. Toivottavasti se jää pysyväksi. ●